

ଶୁଭବା କୁମା ୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୨୦୨୧ର ସାରାଂଶ
ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ମୁବାରକ, ଇସଲାମାବାଦ, ବ୍ରିଟିଶ୍

ପେଶଗୋଇ ମୁସଲେହୁ ମଉଦର ଗୋଟିଏ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଏହିକି ଯେ, ସେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ପ୍ରଜ୍ଞନ ଜ୍ଞାନରେ ପୂରିତ ହୋଇଥିବ । ଏହି ପରି ପ୍ରେଷ୍ଟରେ ଦୁଦ୍ରୁର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଅ.ବଙ୍କ ଚାତୁର୍ଯ୍ୟତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁଭବା ।

ଡଶଫ୍ଲୋଡ, ଡଡ଼କ୍ ଏବଂ ସୁରଖୀ ପାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ହୁକ୍କୁର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ତାଆଳା ବିନପ୍ରେହିଲ୍ ଅଙ୍ଗିଜ କହିଲେ: ୨୦ ଫେବୃଆରୀର ଦିନ ଜମାଅଭିରେ ପେଶଗୋଇ ମୁସଲେହୁ ମଉଦର ଅର୍ଥାତ ହୁ. ମୁସଲେହୁ ମଉଦର ର.ଅଙ୍କ ଉବିଷ୍ୟବାଣୀକୁ ସ୍ଵରଣ ରଖା ଯାଇଥାଏ । ଏହା ଏକ ସୁଦୀର୍ଘ ଉବିଷ୍ୟତବାଣୀ ଅଟେ । ଯେଉଁ ବିଶେଷତା ଗୁଡ଼ିକ ହୁ. ମସିହୁ ମଉଦର ଅ.ସଙ୍କ ସୁପୁତ୍ରଙ୍କ ସଂପର୍କିତ ଉବ୍ୟ ଉବିଷ୍ୟତବାଣୀ ସମ୍ବଲିତ ଥିଲା, ତାହା ଆପଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇଥିଲେ । ଏକେଶ୍ଵରବାଦ ବିଷୟରେ ୧୪ ବର୍ଷ ବନ୍ଦ ସରବରରେ ହ. ମୁସଲେହୁ ମଉଦର ର.ଅ ଜଲସା ସାଲାନାରେ ଏକ ବକ୍ତ୍ଵତା ଦେଲେ ଯାହାର ହୁ. ଖଲିଫାତୁଲ୍ ମସିହୁ ଅଖଲ ର.ଅ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶଂସା କଲେ ଏବଂ କହିଲେ ହ. ମୁସଲେହୁ ମଉଦର (ମିଆଁ ସାହେବ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ନୂତନ ନୂତନ ରହସ୍ୟକୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସିତ କରିଛନ୍ତି ।

୧୯୦୭ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ମସିହାରେ ଯେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କୁ କେବଳ ୧୮ ବର୍ଷ ବନ୍ଦ ପୂରିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଆପଣ 'ମୁହବବତେ ଇଲାହୀ' ଶୀର୍ଷକରେ ଅତୁଳନୀୟ ପ୍ରବନ୍ଧ ରଚନା କରିଥିଲେ, ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପୁସ୍ତକ ଆକାରରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ବିଷୟରୁ ହିଁ ଏହା ସମ୍ପଦ ହୋଇଯାଏ ଯେ, ଅଲାଇତାଳା କିଭିଲି ବାଲ୍ୟ କାଳରେ ହୁ. ମୁସଲେହୁ ମଉଦର ର.ଅଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରଜ୍ଞନ ଜ୍ଞାନରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ସେ ଅର୍ଥାତ ହୁ. ମୁସଲେହୁ ମଉଦର ର.ଅ କହିଲେ ଅଲାଇତାଳା ମନୁଷ୍ୟକୁ ପ୍ରେମ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଅଭିପ୍ରାୟ ଏହା ହିଁ ଯେ, ଅଲାଇତାଳାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ମଜ୍ଜି, ସେହି ସାର୍ଵକାଳିକ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନକାରୀଙ୍କ ସମ୍ବ୍ରଦରେ ସର୍ବଦା ବୁଦ୍ଧି ପକାଉଥିବ । ସେହି ଚିରକାଳ ଜୀବନ ହେଉଛି ପରକାଳର ଜୀବନ । ପ୍ରେମ ଯୋଗୁ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟ ପାପ ଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିଥାଏ ଏବଂ ତା'ର ସ୍ଵରରେ ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନତି ଘଟିଥାଏ ଏବଂ ପ୍ରେମ ହିଁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବାର ପ୍ରମୁଖ କାରଣ ହୋଇଥାଏ ।

ପରିଶେଷରେ ହୁକ୍କୁର ର.ଅ କହିଲେ କେବଳ ଇସଲାମର ଉପଲ୍ଲାପିତ ଜିଶ୍ଵର ହିଁ ଔଶୀବାଣୀ ଏବଂ ଦେବବାଣୀ ହାରା ମୁନ୍ଦ୍ରାତ୍ୟ ଆଜି ମଧ୍ୟ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରନ୍ତି, ଯେଉଁଭିଲି ସେ ପୂର୍ବେ ଲୋକମାନଙ୍କର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଜଣେ ଜୀବିତ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ଏହା ହିଁ ଏକ ବଳିଷ୍ଠ ପ୍ରମାଣ ଅଟେ । ହୁ. ମୁସଲେହୁ ମଉଦର ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଜିଶ୍ଵର ପ୍ରେମ ଶବ୍ଦକୁ ଯେତେଥର ବିଚାର କରେ ସେତେ ଥର ମନରେ ଏକ ବିଶେଷ ପ୍ରକାରର ଢୁପ୍ତି ଏବଂ ଆନନ୍ଦ ଲଭିଥାଏ କି ଇସଲାମ ଧର୍ମ କେତେ ସରସ ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ମନୋହର ଧର୍ମ ଯାହାକି ଆମମାନଙ୍କୁ ଏଭିଲି ନେମନ୍ତ (ପ୍ରତିପଳ) ଆଡ଼କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି ଯହାରା ଆମମାନଙ୍କର ମନ ଆଲୋକମୟ ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତା ଓ ଚେତନା ମଧ୍ୟ ଅଲୋକମୟ ହୋଇଥାଏ । ଇସଲାମର ଶିକ୍ଷା ଆମର ଆହୁତ ମନ ପାଇଁ ଏକ ମଲମ ପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ ଏବଂ ଯଦି ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଏହି ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ନ ଥାଆନ୍ତା ତାହାହେଲେ ଉତ୍ତମାନେ ଜୀବନ୍ତ ହିଁ ପ୍ରାଣ ହରାଇ ଦେଇଥାନ୍ତେ ଏବଂ ସେହି ଉତ୍ତମାନେ ଯାହାଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରେମର ଅଭିଳାଷା ଥାଏ ତାଙ୍କର ଅଣ୍ଣା ମଧ୍ୟ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥାଆନ୍ତା ।

ହଜରତ ମୁସଲେହୁ ମଉଦର ର.ଅ ୧୯୦୮ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ମାସ ୨୮ ତାରିଖ ଦିନ ଜଲସା ସାଲାନାରେ ଏକ ସାରଗର୍ଭକ ଉଦ୍ବୋଧନ ଦେଇ କହିଲେ ଯେ, "ଆମମାନେ କିଭିଲି ସଫଳ ହୋଇପାରିବା ?" ଏହି ପ୍ରସଂଗ ଉପରେ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ବକ୍ତ୍ଵତା ପରିବେଶଣ କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କୁ ମାତ୍ର ୧୯ ବର୍ଷ ପୂରିଥିଲା । ଏତଦ୍ଵାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏହା ଚିନ୍ତା କରିବା ଉଚିତ ଯେ, ଅଲାଇତାଳା ମୋତେ କାହିଁକି ଜନ୍ମ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ମତ୍ତୁୟ ଅବଶ୍ୟାୟୀ, ତେବେ ଦେଖିବା ଉଚିତ ଯେ, ମତ୍ତୁୟ ପରେ ମନୁଷ୍ୟର କ'ଣ ଅବଶ୍ୟା ହେବ ? ଅତ୍ୟବ ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ଏକ କ୍ଷଣଭଙ୍ଗର ଜୀବନ ପାଇଁ ଏତେ ଚେଷ୍ଟା କରେ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ କୌଣସିଲ ଓ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ

କରିଥାଏ । ତେବେ ସେହି ପରକାଳର ଜୀବନ ଯାହାକି ଅସୀମ ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ ଆମେ କି କି ପ୍ରସ୍ତୁତି ଚଳାଇଛୁ ? ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅଟେ । ପବିତ୍ର କୁରଆନ କରୀମର ଶିକ୍ଷାନ୍ୟାୟୀ ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି କହନ୍ତି ଯେ, ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ତୁକ୍ତି କରିବାକୁ ଲାଗେ ସେତେବେଳେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିଥାଏ ଏବଂ ସର୍ବଦା ତାହା ହିଁ କ୍ରୂଷ୍ଣ କରିଥାଏ ଯାହା ତାହା ପାଇଁ ଉପାଦେୟ ଏବଂ ଲାଭଦାୟକ ହେବ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖ ଓ ପରିତାପର ବିଷୟ ଯେ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି ବ୍ୟବସାୟ ନକରେ, ଯେଉଁ ବ୍ୟବସାୟରେ କେବଳ ଲକ୍ଷାଧିକ ଏବଂ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵକୋଟି ମୁହଁ ବରଂ ଅସୀମ ଲାଭ ରହିଥିବ ।

ପୁନଶ୍ଚ ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ନିଜ ଖୁଲାପତ୍ରର ଦ୍ଵିତୀୟ ବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ ୧୯୧୭ ମସିହାର ଜଳସା ସାଲାନାରେ ଏକ ବିଷୟ ଉପରେ ଜମାଅତ୍ତର ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଭିନବ ତଥା ହୃଦୟଷର୍ଣ୍ଣୀ ଉପାୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଭବ୍ୟତା ଓ ତତ୍ସଂକ୍ରାନ୍ତୀୟ ଉଦ୍ବୋଧନ ଦେଇ କହିଲେ ଯେ, ଜିଶ୍ଵର ଚର୍କାରୁ ଯଥାର୍ଥ ଏହା ଯେ, ତାଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା, ତାଙ୍କର କିସମ ଏବଂ ଉପାଦେୟତା ଉପରେ ଆଲୋକପାତ କରିବା । ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ସଂଷ୍ଠୀକରଣ କଲେ ଯେ, ଚର୍କା ଚାରି କିସମ ଥାଏ । ପ୍ରଥମ ଚର୍କା ନମାଜ୍, ଦ୍ଵିତୀୟ ଚର୍କା କୁରଆନ କରୀମ ପଢ଼ିବା, ତୃତୀୟ ଚର୍କା ଅଲ୍ଲାଇତାଲାଙ୍କ ବିଶେଷ ଗୁଣାବଳୀ ସଂପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଯୁକ୍ତ ଏବଂ ସ୍ବୀକାରୋକ୍ତ ପରିପ୍ରକାଶ କରିବା ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଜ ତୁଣ୍ଡର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା । ଚତୁର୍ଥ ଅଲ୍ଲାଇତାଲାଙ୍କର ବିଶେଷ ଗୁଣାବଳୀକୁ ପୃଥିକ ଭାବରେ, ଏକାନ୍ତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା, ଚିନ୍ତା କରିବା ଏବଂ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ପରିପ୍ରକାଶ କରିବା । ମନାମେ ମେହମୁଦ (ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଲ୍ଲାନ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଚର୍କା କରି ଅର୍ଥାତ ନମାଜ୍ ତହଙ୍କୁଦ୍ଵରା ନିୟମିତ ପାଠର ତାଗିଦ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାର ଅନିର୍ବାର୍ୟତା ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଦୁଇ ଦସମାଶ୍ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଉପାୟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କହିଲେ ଯେ, ଆମେମାନେ କେଉଁଭଳି ଭାବରେ ନିୟମିତ ନମାଜ୍ ପାଠ କରିପାରିବା ଏବଂ ଏହିପରି ନମାଜ୍ରେ ନିଜର ଧ୍ୟାନକୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ କରି ରଖିବା । ଅଲ୍ଲାଇତାଲାଙ୍କର ଜିଶ୍ଵରଦ୍ଵାରା ବ୍ୟାପ୍ତ ଲାଭ କରିଛି ।

୧୯୧୭ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ୫ ତାରିଖ ଦିନ ପଚିଯାଳା ୦୧ରେ ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ଜମାଅତ୍ତର ଏକ ଜନସଜାକୁ ସମ୍ମୋହିତ କରି ଏହି ଭାଷଣ ଦେଲେ, ଯାହାର ସାରାଂଶ ଏହି ପ୍ରକାର ଯେ, ଆପଣ ର.ଅ ଅଲ୍ଲାଇତାଲାଙ୍କର ଅନ୍ତିତ, ଜୟଲାମ୍ ଏବଂ ପବିତ୍ର କୁରଆନ ସତ୍ୟତା ଏବଂ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ ସତ୍ୟତାକୁ ଅଲ୍ଲାଇତାଲାଙ୍କ ବିଶେଷ ଗୁଣାବଳୀ ଅର୍ଥାତ ଜିଶ୍ଵରଦ୍ଵରା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରମାଣିତ କଲେ । ହୁଙ୍କୁର ର.ଅ କହିଲେ ଅଲ୍ଲାଇତାଲାଙ୍କର ବିଶେଷ ଗୁଣାବଳୀ ହିଁ ଅଲ୍ଲାଇତାଲାଙ୍କ ଅନ୍ତିତର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରମାଣ । ଅଲ୍ଲାଇତାଲାଙ୍କ ବିଶେଷ ଗୁଣାବଳୀ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଏବଂ ସେହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ତଥା ବଳିଷ୍ଠ ଶକ୍ତିର ସାକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ସ୍ଵାରା, ଯାହାଙ୍କର ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ ସର୍ବଦା ହୋଇ ଆସୁଛି ବୋଲି ସ୍ବୀକାର କରିବାକୁ ପଡ଼େ ଯେ, ଅବଶ୍ୟ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ପ୍ରତଣ୍ଡ ଜ୍ଞାନୀ, ଅଶ୍ରେଷ ଦୟାବାନ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ଅନ୍ତିତ ସର୍ବଦା ବିଦ୍ୟମାନ ରହିଛନ୍ତି ।

ପୁନଶ୍ଚ ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅଙ୍କର ଏକ ଅଭିଭାଷଣ ରହିଛି ଯାହାର ନାମ ହେଲା ‘ଜୟଲାମରେ ମତପାର୍ଥକ୍ୟର ପ୍ରାରମ୍ଭ’ ଯେଉଁ ଭାଷଣକୁ ଆପଣ ର.ଅ ୨୭ ଫେବୃରୀ ୧୯୧୯ ମସିହାରେ ଲାହୋରର ଜୟଲାମିଯା କଲେଜରେ ମର୍ତ୍ତନ ହିୟେରିକାଲ୍ ସୋସାଇଟିର ଏହି ଅଧ୍ୟବେଶନରେ ଦେଇଥିଲେ । ଜୟଲାମରେ ମତପାର୍ଥକ୍ୟର ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ ରସ୍ତୁଳ କରୀମ ସ.ଅଙ୍କ ବିଯୋଗର ଠିକ୍ ୧୫ ବର୍ଷ ପରେ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏହା ଚିନ୍ତା କରାଯାଏ ଯେ, ଜୟଲାମରେ ଉପଦ୍ରବର କାରଣ ଏହି ବଡ଼ ବଡ଼ ସାହାବାମାନେ ହିଁ ଥିଲେ ତାହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ତୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ହୁଙ୍କୁର ଅନ୍ତର ର.ଅ ନିଜର ଗବେଷଣାମୂଳକ ନିବନ୍ଧରେ ହ. ଉସମାନ ର.ଅଙ୍କ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅବସ୍ଥା, ଆଁହଙ୍କରତ ସ.ଅଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ହଙ୍କରତ ଉସମାନ ର.ଅଙ୍କ ଯେଉଁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରହିଥିଲା ତାହା କ'ଣ ଥିଲା ଏବଂ ଜୟଲାମରେ ଉପଦ୍ରବର ସୁତ୍ରପାତ କେଉଁଠାରୁ ଆଗମ୍ବ ହୋଇଥିଲା ? ଜୟଲାମୀୟ ଖୁଲାପତ୍ର ଏକ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା । ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅକାରଣରେ ସାହାବାମାନଙ୍କ ସଂପର୍କରେ କୁଧାରଣା ପୋଷଣ କରିବା ନିରଥିକ ଅଟେ । ଏହା ଉପରେ ବିତର୍କ କରି ଉପଦ୍ରବର କାରଣମାନ ଏବଂ ହ. ଉସମାନ ର.ଅଙ୍କ କାଳରେ ଏହାର ପ୍ରାରମ୍ଭ ହେବାର ଯେଉଁସବୁ କାରଣମାନ ଥିଲା ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା

କଲେ । ଉପଦ୍ରବର ସଂଘାପକ ଅର୍ଥାତ ଖଳନାୟକ ଅବଦ୍ୱାଳାୟ ବିନ୍ ସବାର ଅବସ୍ଥା ଓ ସେହି କାଳରେ କୁପା, ବସ୍ତ୍ରା, ସିରୀୟା ଏବଂ ସେଠାକାର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ସାମୁହିକ ସ୍ଵଭାବ ଉପରେ ଆଲୋକପାତ କରିଥିଲେ ।

ଏହାର ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶନରେ ଲାହୋରର ଜୟଲାମିଯା ମହାବିଦ୍ୟାଲୟର ଅଧାପକ ସମେଦ ଅବଦ୍ୱାଳ କାଦିର ସାହେବ ଏମ.ଏ ମୁଖ୍ୟବନ୍ଦରେ ଏହି ଉଲ୍ଲେଖ କଲେ ଯେ, ପାଞ୍ଜିଲ୍ (ବିହାନ) ପିତାଙ୍କ ପାଞ୍ଜିଲ୍ (ବିହାନ) ସୁପୁତ୍ର ହୁ. ମିର୍ଜା ବଶୀରୁଡ଼ାନ୍ ମେହମୁଦ ଅହେମଦ ସାହେବଙ୍କ ନାମ ଉଚ୍ଚ କଥାର ପ୍ରତିଭ୍ର ଯେ, ଉଚ୍ଚ ଭାଷଣଟି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜ୍ଞାନଗର୍ଭକ ଓ ଶିକ୍ଷାଭିଭିକ ଅଟେ । ସତ୍ୟ ତ' ଏହା ହିଁ ଯେ, ହ. ଉସମାନ ର.ଅଙ୍କ ଶାସନର ଯେଉଁଭଳି ଭାବରେ ପ୍ରକୃତ ଜୟଲାମାୟ ଲତିହାସର ଅଧୟନ କରାଯାଏ ତାହାହେଲେ ଏହିଭଳି ବିଷୟ ଉପଦେଶମୂଳକ ଏବଂ ଆଦର୍ଶମୂଳକ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିବ ।

ସେହିପରି ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଭଦ୍ ର.ଅଙ୍କ 'ଡକ୍ଟର ଜଲାହ୍' ନାମକ ଅନ୍ୟ ଏକ ଭାଷଣ ରହିଛି ଯେଉଁ ଭାଷଣକୁ ଆପଣ ର.ଅ ୧୯୧୯ ମସିହା ଜଲସା ସାଲାନା ଅବସରରେ ମସଜିଦେ ନୁହ ଠାରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ହ. ଖଲିଫାତୁଲ୍ ମସିହ୍ ରାବେ ର.ଅ ଉଚ୍ଚ ଉଦ୍‌ବୋଧନୀର ବିଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ହ. ଖଲିଫାତୁଲ୍ ମସିହ୍ ରାବେ (ଚତୁର୍ଥ) କହୁଛି ଯେ, ଏହି ଭାଷଣଟି ଜ୍ଞାନମୂଳକ କଥାର ଦୁଃସାହସିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା । ବିଧୁର ବିଧାନ ସମସ୍ୟାର ମହିତ୍ତ ଏବଂ ଆଁହଜ୍ଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ବାଣୀ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ପରେ ଆପଣ ର.ଅ ଉଚ୍ଚ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ, ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାୟତାଲାଙ୍କ ଅନ୍ତିର୍ଦ୍ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିବା ବିଧେଯ । ଏହା ପରେ ଆପଣ ର.ଅ ଭାଗ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ବିବାଦଗ୍ରହ ଚିନ୍ତାଧାରା ଉପରେ ଯୁକ୍ତ କରି ଆଁହଜ୍ଜରତ ସ.ଅଙ୍କର କେତେକ ମୁଖ୍ୟ ନିସ୍ବତ୍ତ ବାଣୀରେ ସମାନତା ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାପରେ ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ନ ବୁଝିବା ଯୋଗୁଁ ମନୁଷ୍ୟ ଯେଉଁ ବଢ଼ି ବଢ଼ି ତୁଟି କରିଥାଏ ଓ ଭ୍ରମିତ ହୋଇଥାଏ, ତାହାର ଚର୍କା କଲେ ପୁନଶ୍ଚ ଏକେଶ୍ଵରବାଦର ବିଶ୍ୱାସରେ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣାକୁ ପରିପ୍ରକାଶ କରି ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରାମର ଗଠି ଆୟତରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଧର ଏବଂ ଅକାଚ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପିତ କରି ଉଚ୍ଚ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିଥିଲେ । ଏତଦ୍ଵାରା ଏହାର ଦ୍ଵିତୀୟ ଗହ୍ନରତାକୁ ମଧ୍ୟ ଭୁଲ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କଲେ ଏବଂ ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରାର ସପ୍ରମାଣେ ଖଣ୍ଡନ କଲେ ଯେ, ଜିଶ୍ଵର କିଛି କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା କେବଳ ଯୁକ୍ତ ଏବଂ ମନଗତା ହିଁ ମାତ୍ର । ଝିଶ୍ଵରିକି ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ବିଧାତାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟକୁ ପରମାଣୁ ମଧ୍ୟରେ ମିଶ୍ରଣ କରିବା ଫଳରେ ମନୁଷ୍ୟର ବିଚାର ଶକ୍ତି ଯେଉଁ ଭୁଲ କରିଛି ତାହାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ ଭଙ୍ଗରେ ବିଶ୍ୱେଷଣ କରି ଉଚ୍ଚ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚମକୁଡ଼ି ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ଭାଗ୍ୟର ଚର୍କାରେ ହ. ଖଲିଫା ରାବେ (ଚତୁର୍ଥ) ୩ଟି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଛାନ ସଂପର୍କରେ ଚର୍କା କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ସଠିକ୍ ରୂପେ ହୃଦ୍ୟବୋଧ କରିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଉଚ୍ଚ ଅଭିକଷାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଫଳରେ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ତାହା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିବ । ସେ ଯାହା ହେଉ ନା କାହିଁକି ଡକ୍ଟର ଜଲାହ୍ ବିଷୟରେ ଅଧୟନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନମାନ ପଚାରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ପୁଷ୍ଟକଟିକୁ ପାଠ କରିବା ଉଚିତ ।

ସେହିପରି ମୁସଲେହ୍ ମଭଦ୍ ର.ଅଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଏକ ଭାଷଣ ଯାହାର ନାମ 'ମଲାଏକତ୍ତ୍ଵାୟ' (ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୂତ) ଯାହାକୁ ଆପଣ ୧୯୨୦ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ମାସ ୨୦ ତାରିଖ ଦିନ ଦୁଇ ଦିନ ବ୍ୟାପୀ ବୈତୁନ୍ ନୁହ ଠାରେ ଦେଇଥିଲେ । ହୁକ୍ରୁର ର.ଅ ପବିତ୍ର କୁରଆନ କରାମ ଅନୁଯାୟୀ ଜିଶ୍ଵରଦୂତଙ୍କ ବାସବତା ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକତା ତଥା ପ୍ରୟୋଜନୀୟତା ସେହି ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଏବଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ସେବା ବ୍ୟତୀତ ଜିଶ୍ଵରଦୂତଙ୍କ ଅନ୍ତିର୍ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ତତସଂପର୍କତ ସଦ୍ଵେଷ ଓ ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ସୁବିଷ୍ଟୁତ ଏବଂ ତର୍କପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ପ୍ରବନ୍ଧର ଶେଷରେ ହୁକ୍ରୁର ର.ଅ ଜିଶ୍ଵରଦୂତଙ୍କ ସହିତ ସଂପର୍କ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ୧୦ ଉପକୃତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ୮ ଟି ମାଧ୍ୟମ ସଂପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।

ପୁନଶ୍ଚ ୧୯୨୧ ମସିହାରେ ଆପଣ ର.ଅ 'ହୁକ୍ରୁ ବାରୀ ତାଲା' ଉପରେ ଗବେଷଣାମୂଳକ ଏବଂ ଗୁରୁ ରହସ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵଦର୍ଶୀମୂଳକ, ଜ୍ଞାନଗର୍ଭକ ଏକ ଭାଷଣ ଦେଇଥିଲେ । ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଭଦ୍ ର.ଅ ଅଲ୍ଲାୟତାଲାଙ୍କ ଅନ୍ତିର୍ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପର୍କରେ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ସୃଷ୍ଟି ହେବାକୁ ଥିବା ଆପତ୍ତିର ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାୟତାଲାଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଯୁଗୋପ ବାସୀଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରା, କୋରାଷ୍ଟ୍ରୀୟଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାର, ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାର ଏବଂ ଆର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାର, ବିପରୀତ ଜୟଲାମର ଅଲ୍ଲାୟତାଲାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା

ଶିକ୍ଷା ସମୟୀଙ୍କ ବିଷ୍ଟୁତ ତଥା ସମ୍ୟକ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସେହିପରି ହୁକ୍କୁର ର.ଆ ନିଜ ଭାଷଣରେ ଶିର୍କ (ଅଳ୍ଳାଇତାଳାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକଷ କରିବା)ର ପରିଭାଷା ଏବଂ ପ୍ରଶଂସା ଓ ତାହାର ପ୍ରକାରଭେଦ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ତାହାକୁ ଖଣ୍ଡନ କଲେ ଏବଂ ଜଗନ୍ନାଥ ଦର୍ଶନ କରିବା ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଦର୍ଶନର ଯେଉଁ ଷ୍ଟର ରହିଛି ତାହାର ଉପକାର ଏବଂ ସେହି ପରବ୍ରହ୍ମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ ଦର୍ଶନ ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ମାଧ୍ୟମ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।

ପୁନଃ ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଆ ୧୯୭୯ ମସିହାରେ ‘ତୋହପା ଶାହଜାଦା ଖେଲସ’ଙ୍କ ନାମରୁ ଏକ ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରିଥିଲେ । ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଆ ଏହି ସଂକ୍ଷିପ୍ତମୂଳକ ଏବଂ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂକଳନରେ କ୍ଷମତାଧାରୀ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସତାର ପରିପ୍ରକାଶ ବ୍ୟତୀତ ଜମାଅତ୍ ଅହେଦମିଯାର ସଂଖ୍ୟାପକ ହ. ଅକ୍ରଦସ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ.ସଙ୍କ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଅବଶ୍ୟା ଏବଂ ଜମାଅତ୍ ଅହେମଦମିଯାର ଶିକ୍ଷା, ଉତ୍ତିହାସ ଏବଂ ଏହାର ଶାପନା ଉଦେଶ୍ୟ ସଂପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ । ପରିଶେଷରେ ଆଁହଙ୍କରତ ସ.ଅଙ୍କ ପରମପରାକୁ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳିତ ରଖିବା ପାଇଁ ବ୍ରିଟେନ୍‌ର ରାଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୟଲାମର ବାର୍ତ୍ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଭଙ୍ଗରେ ପହଞ୍ଚାଇ ତାଙ୍କୁ ଜୟଲାମ ଅଭିକୁ ଆମନ୍ତିତ କରିଥିଲେ । ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଖେଲସର ଯୁବରାଜଙ୍କ ଯେଉଁ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ରହିଥିଲା ଏବଂ ଯିଏ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏଡ଼ିଆର୍ଡ ଅଷ୍ଟମ ବୋଲାଇଲେ ଏବଂ ମୁଁ ଯେପରି ଉପରେ କହିଲି କି ସେ ୧୯୩୭ ମସିହାରେ ଲଙ୍ଗଣ୍ଠର ସିଂହାସନରୁ ଗାନ୍ଧିଜ୍ଞାୟ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଉକ୍ତ ଉପହାରକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମାନ ଓ ମହତ୍ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ କେବଳ ନିଜର ମୁଖ୍ୟ ସଚିବଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କୃତଙ୍କତା ଜ୍ଞାପନ କରିଥିଲେ ତାହା ନୁହଁ ବରଂ ୧୯୭୭ ମସିହାରେ ଲାହୋର ଠାରୁ ଜାମ୍ବୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାତ୍ରାରେ ଏହାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅଧ୍ୟୟନ କରି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ । ଯେପରି କି ପରବର୍ତ୍ତୀ ସୁଚନାନୁଯାୟୀ ଜଣା ପଡ଼ିଲା ଯେ, ଉକ୍ତ ପୁସ୍ତକକୁ ପଢ଼ୁ ପଢ଼ୁ କେତେକ ଶାନ୍ତରେ ତାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟମଣ୍ଡଳ ଗୋଲାପ ପରି ହର୍ଷିତ ତଥା ପଲ୍ଲବିତ ହୋଇ ଉଠୁଥିଲା । ସେହିପରି ତାଙ୍କର ଏତିକାଙ୍କ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ପୁସ୍ତକ ପଢ଼ୁ ପଢ଼ୁ ଅକ୍ଷାତ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ । ଅତ୍ୟବ ତାହାର କିଛି ସମୟ ପରେ ସେ ଶୁଦ୍ଧମନା ହୋଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମ ପ୍ରତି ବିତ୍ତଷ୍ଟା ଭାବ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ସେହିପରି ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଆଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଏକ ଭାଷଣ ଯାହାର ନାମ ‘ଅହେମଦିଯତ୍ ଅର୍ଥାତ ପ୍ରକୃତ ଜୟଲାମ’ ଯେଉଁ ଭାଷଣକୁ ଆପଣ ୧୯୭୪ ମସିହାରେ ଖେମ୍‌ପ୍ଲାନେ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଦେଇଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଭାଷଣର ସାରାଂଶ ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଆଙ୍କ ଉପାୟିତିରେ ହ. ଚୌଧୁରୀ ମୁହମ୍ମଦ ଜ଼ଫ୍ରାନ୍ଦ ଖାନ ସାହେବ ସମ୍ମିଳନୀରେ ପରି ଶୁଣାଇଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଭାଷଣଟି ଏଭଳି ଅହିତୀୟ ଓ ଅଭିନବ ଥିଲା ଯେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାନଙ୍କର ବଡ଼ ବଡ଼ ନେତାମାନେ ମଧ୍ୟ ସହସା କହି ଉଠିଲେ ଯେ, ନିଃସମ୍ମଦ୍ଦେହ ଉକ୍ତ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଚିନ୍ତା ଓ ଚେତନା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ତାହା ସଂକ୍ଷାରଧର୍ମୀ, ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ନିଜର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟତା ଏବଂ ବିଶେଷତା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅହିତୀୟ ଅଟେ ।

ହୁକ୍କୁର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅ.ବ କହିଲେ: ସେ ଯାହା ହେଉ ନା କାହିଁକି ଏ ହେଉଛି କେତୋଟି ଝଲକ ଯାହାକୁ ମୁଁ ଦେଖାଇଲି ତାହା ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଆ ୧୮ ବର୍ଷରୁ ୩୫ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧିମତାର ମୋତି । ଯେପରି ମୁଁ କହିଲି ଯେ, ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଯିଏ କୌଣସି ସାଂସାରିକ ଶିକ୍ଷାରେ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରି ନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପେଶଗୋଇ ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଆଙ୍କ ଗୋଟିଏ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଏହିକି ଯେ, ସେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ପ୍ରଜ୍ଞା ଜ୍ଞାନରେ ପୂରିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହା ଆଁହଙ୍କରତ ସ.ଅଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଓ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ.ସଙ୍କ ସତ୍ୟତାର ଆଦି ନିର୍ଦର୍ଶନ ଅଟେ । ମୁଁ ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଆଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଯାହାସବୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲି ତାହା ୧୭ ବର୍ଷର ତୁରଣ ବନ୍ଦେଶର କଥା କିମ୍ବା ଖୁଲାପାତ୍ର କିଛି ପୂର୍ବ ଓ ପର କାଳର କଥା । ଏହା ହେଉଛି ୫୦ ଭାଗ ନୁହଁ ବରଂ ୧୦୦ ଭାଗ କହିବା ଉଚିତ । ଅତ୍ୟବ ଏହି ଧାର୍ଯ୍ୟ ବିଧାନ ଯାହାକି ଯଥାସାଧ ରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଯାଇଛି, ଜମାଅତ୍ତର ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ପଢ଼ିବା ଉଚିତ । ଅଳ୍ଳାଇତାଳା ବୈକୁଣ୍ଠରେ ତାଙ୍କର ଷ୍ଟରକୁ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳିତ କରି ଦିଅନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।